

Jak przygotować plik do druku

Dokument opisuje sposób przygotowania plików do druku w firmie Prograf SG. Dokładamy wszelkich starań, by efekt uzyskany na wydruku był zgodny z oczekiwaniami Zleceniodawcy. Aby to osiągnąć, pliki do produkcji powinny być przygotowane zgodnie z niniejszą Specyfikacją. Prograf SG w procesie weryfikacji plików dokłada wszelkich starań, aby zidentyfikować ewentualne błędy. Prograf SG nie gwarantuje, że zidentyfikuje wszystkie niezgodności ze Specyfikacją.

Słownik

Apla

pełen zadruk w jednym kolorze nałożony jedną lub kilkoma farbami dowolnego koloru CMYK

CMYK

cztery podstawowe kolory stosowane w procesie drukowania. Żądany kolor bądź jego odcień uzyskuje się poprzez nakładanie farb podstawowych z zachowaniem odpowiednich proporcji: C – Cyan, M – Magenta, Y – Yellow, K – Black

DPI

liczba punktów obrazu przypadająca na cal, jednostka stosowana do określenia rozdzielczości obrazów generowanych przez drukarki, plotery

Grafika rastrowa

potocznie bitmapa, np. zdjęcie, spłaszczony obraz zapisany w postaci układu pikseli, wykluczający możliwość edycji jego poszczególnych elementów. Skalowanie wzwyż takiego obrazu powoduje utratę jakości (tzw. pikselozę)

Grafika wektorowa

plik składający się z figur geometrycznych z wypełnieniem i/lub z konturem umożliwiającą edycję poszczególnych elementów grafiki oraz dowolne skalowanie zapisanego obrazu bez utraty jakości

Nadrukowanie (overprint)

atrybut związany z elementami graficznymi (ściślej: ich barwą) określający, że dany element będzie nadrukowany na wcześniejszy (tło). Jest to odstępstwo do warunków typowych, gdy każdy punkt farby nakładany jest na czyste (niezadrukowane) podłoże. Niewłaściwe użycie nadrukowania może prowadzić do nieoczekiwanych efektów ubocznych

Proof

wydruk próbny stanowiący wzór barwy dla drukarza (próba koloru). Dla uniknięcia zafałszowań wynikających z różnego metameryzmu pigmentów stosowanych w drukarkach proofingowych i barwników farb drukarskich wydruk Proof'a powinien być akceptowany przy takich samych warunkach oświetleniowych, przy których będzie porównywany z finalnym drukiem wykonanym na ploterze. Oświetlenie do kontroli koloru powinno być jak najbardziej zbliżone do światła D50, które zapewnia oświetlenie o stałej temperaturze ok. 5.000 Kelwinów.

Spad

obszar grafiki, który wychodzi poza ostateczną krawędź wydruku. Spad gwarantuje, że po przycięciu do formatu obszar druku będzie dochodził do samej krawędzi i nie będzie na krawędziach białego marginesu

Wykrojnik

krzywa wektorowa określająca docelowy kształt wydruku wykorzystywana przez frezarkę lub ploter tnący

Podstawowe informacje

1. Typy plików

1.1. Przyjmujemy tylko pliki zamknięte określone w Tabeli 1.

Lp.	Typ pliku	Opis
1	TIF, TIFF	spłaszczony do tła, kompresja LZW w rozdzielczości dobranej do wielkości wydruku bez ścieżek i kanałów alfa, za wyjątkiem kanału dodatkowego dla koloru białego.
2	JPG	bez kompresji
3	PDF	kompozytowy, postscript 1, 2 lub 3, PDF wersja 1.3 (Acrobat 4)
4	EPS	tylko grafika wektorowa

Tabela 1: Typy plików.

2. Kolorystyka

2.1. Paleta barwna CMYK, głębia kolorów 8-bitów.

2.2. Bez profili kolorystycznych.

2.3. Bez nadruków (overprint) (za wyjątkiem nadruku kolorem białym, patrz pkt. 4.7).

2.4. W celu uzyskania głębokiej czerni należy użyć składowych: C-30, M-30, Y-30, K-100.

2.5. Maksymalne pokrycie tuszem (suma kolorów CMYK) nie może przekraczać 300%.

2.6. W celu jak najwierniejszego odwzorowania kolorów konieczne jest dostarczenie wydruku wzorcowego – Proof'a.

3. Materiały wzorcowe

3.1. Proof'y powinny być wykonywane z plików przeznaczonych do druku po zaakceptowaniu przez Zleceniodawcę.

3.2. W przypadku akceptacji przez Zleceniodawcę wydruku próbnego, staje się on wzorem kolorystycznym dla całości zamówienia.

3.3. W przypadku braku wzoru kolorystycznego druk odbywa się zgodnie z wartościami kolorystycznymi CMYK zamieszczonymi w pliku przygotowanym do druku.

3.4. Wydruki z poprzednich produkcji nie są wzorem kolorystycznym, wymagane jest powtórne dostarczenie wzoru kolorystycznego.

4. Dodatkowe uwagi dotyczące plików i kolorystyki

- 4.1. W plikach nie należy umieszczać skal densytometrycznych (rozbarwień), znaków drukarskich ani linii cięcia.
- 4.2. W plikach PDF:
- wszystkie bitmapy razem z tłem powinny być spłaszczone do pojedynczej bitmapy o odpowiedniej rozdzielczości,
 - wszystkie elementy graficzne powinny być osadzone w dokumencie,
 - wszystkie czcionki powinny być zamienione na krzywe,
 - plik nie może być zabezpieczony hasłem,
 - plik powinien zawierać Trim-box, czyli obszar wydruku po obcięciu.
- 4.3. W plikach EPS wszystkie czcionki powinny być zamienione krzywe.
- 4.4. W plikach przygotowywanych w Corelu, w których zastosowano cienie z przezroczystością pod elementami wektorowymi należy przed eksportem do PDF rozdzielić cienie z wektorami i spłaszczyć je razem z tłem do bitmapy o odpowiedniej rozdzielczości. Jeśli używana wersja Corela na to pozwala dla cieni musi być zastosowany tryb mnożenia (overlay).
- 4.5. Pliki z kolorem dodatkowym PANTONE powinny być zapisane do plików PDF/EPS, a nie do plików rastrowych TIF/TIFF.
- 4.6. Pliki nie mogą zawierać kolorów RAL, HKS itp.
- 4.7. Kolor biały:
- w przypadku pliku rastrowego biały poddruk pod grafiką i białe elementy grafiki należy przygotować jako nowy kanał koloru dodatkowego o 100% kryciu. Kanał koloru białego należy nazwać „WHITE_INK”,
 - w przypadku pliku wektorowego biały poddruk pod grafiką i białe elementy grafiki należy przygotować jako nową warstwę w kolorze PANTONE z włączonym nadrukowaniem (overprint). Warstwę koloru białego należy nazwać „WHITE_INK”.
- 4.8. Do wszystkich plików produkcyjnych powinny być dołączone pliki poglądowe jpg.
- 4.9. Plikom należy nadawać możliwie krótkie nazwy, w których powinny być zawarte:
- nazwa wydruku,
 - wymiar (szerokość i wysokość),
 - rodzaj materiału,
 - ilość.
- 4.10. W nazwach plików nie wolno umieszczać znaków specjalnych, należy używać znaki podstawowe ASCII.
- 4.11. W przypadku druku dwustronnego pliki należy nazwać w sposób jednoznacznie określający stronę np. awers / rewers lub przod / tył:

Lp.	Wydruk	Przeznaczenie pliku	Przykładowa poprawna nazwa pliku
1	jednostronny	podgląd	nazwa_200x100cm_baner_13szt._ prewka
2		do druku	nazwa_200x100cm_baner_13szt.
3	dwustronny	podgląd	nazwa_200x100cm_baner_13szt._ awers_prewka
4		do druku	nazwa_200x100cm_baner_13szt._ awers

Tabela 2: Przykładowe poprawne nazwy plików.

5. Rozdzielczość

5.1. Pliki do formatu A3 pliki powinny mieć rozdzielczość 300 DPI.

5.2. Pliki od formatu A3 do 100 x 100 cm powinny mieć rozdzielczość 150-200 DPI.

5.3. Pliki powyżej formatu 100 x 100 cm powinny mieć rozdzielczość podaną w Tabeli 3.

Wymiar	1 m	2 m	3 m	4 m	5 m	6 m	7 m	8 m	9 m	10 m
1 m	150	100	100	80	72	72	60	50	40	40
2 m	120	100	100	72	72	60	60	50	40	40
3 m	100	72	72	60	60	60	50	50	40	40
4 m	80	60	60	60	60	50	50	50	40	40
5 m	72	60	60	60	50	50	50	40	40	40
6 m	72	60	60	50	50	50	50	40	40	40
7 m	60	50	50	50	50	50	40	40	40	40
8 m	50	50	50	50	40	40	40	40	30	30
9 m	40	40	40	40	40	40	40	30	30	30
10 m	40	40	40	40	40	40	40	30	30	30

Tabela 3: Rozdzielczości plików powyżej formatu 100 x 100 cm.

6. Wymiary

6.1. Wymiary powinny być podane w systemie metrycznym.

6.2. Pliki powinny mieć wymiary i układ zgodne z zamówieniem: szer. (poziom) x wys. (pion), np. 200 cm x 100 cm.

6.3. Pliki w skali 1:1 lub 1:10 powinny być przygotowywane w odpowiedniej rozdzielczości uzależnionej od finalnej wielkości wydruku.

6.4. Jeżeli plik jest zapisany w skali 1:10, należy taką informację podać w sposób nie pozostawiający wątpliwości. Rozdzielczość takiego pliku powinna być 10-krotnie większa od podanej w Tabeli 3.

7. Brytowanie (podział plików)

7.1. Jeżeli wielkość wydruku przekracza szerokość dostępnych materiałów, grafika jest dzielona adekwatnie do dostępnego nośnika tak, aby strata materiału była jak najmniejsza.

7.2. Jeśli wymagany jest inny podział, należy tę informację podać w zamówieniu w sposób nie pozostawiający wątpliwości.

7.3. W przypadku braku dodatkowych ustaleń Zleceniobiorca może dokonać dowolnego podziału plików biorąc pod uwagę aspekt ekonomicznego wykorzystania materiału.

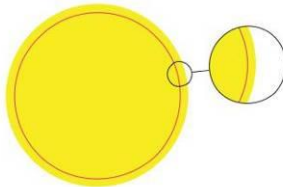
Spady i pole bezpieczne

8. Wydruki cięte do kształtu

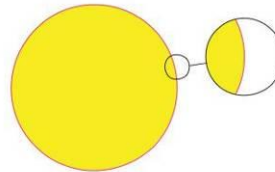
8.1. Grafikę do druku należy przygotować z 5-8 mm spadem.

8.2. Pliki do cięcia zadanego kształtu powinny być przygotowane jako grafika wektorowa.

8.3. Ścieżka cięcia w kolorze specjalnym o nazwie CutContour, powinna znajdować się w osobnym pliku lub na kolejnej stronie dokumentu.

prawidłowo przygotowany plik

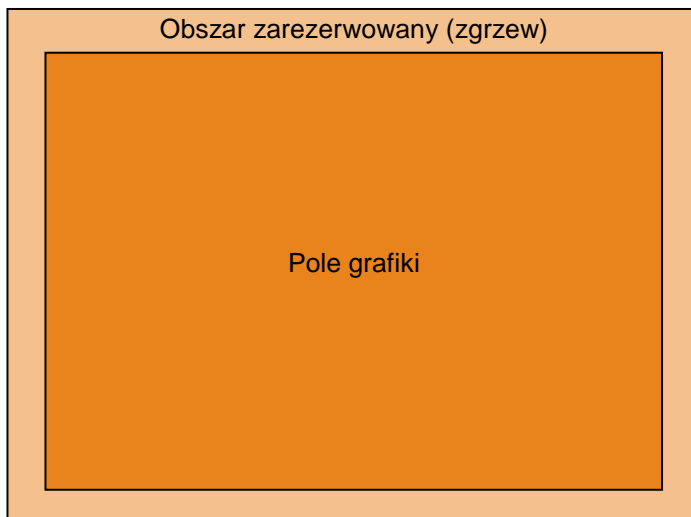
nieprawidłowo przygotowany plik

Rysunek 1: Sposób przygotowania pliku do cięcia.

8.4. Prawidłowe odwzorowanie kształtu wycinanego elementu gwarantuje ścieżka o minimalnej ilości węzłów.

9. Blockout

9.1. W przypadku druku blockoutów zgrzewanych, projekt nie może zawierać istotnych szczegółów (napisy, logotypy) w odległości 6 cm od krawędzi – jest to obszar zarezerwowany na zgrzew.

Rysunek 2: Pole grafiki i obszar zarezerwowany na zgrzew.

9.2. Jeśli blockout ma być wykończony kieszeniami to obszar zarezerwowany = szerokości kieszeni (na płasko) + 3 cm zgrzewu.

9.3. W przypadku blockoutów docinanych na ostro – bez zgrzewów, nie jest wymagane pole bezpieczne, a jedynie spad 1 cm na każdą stronę wydruku.

10. Baner

- 10.1. Jeśli istotne jest precyzyjne zachowanie wymiaru wykończonego banera plik należy przygotować z 2 cm spadem dookoła (dla formatów do 500 cm po dłuższym boku) i 5 cm spadem dookoła (dla formatów powyżej 500 cm po dłuższym boku).
- 10.2. Projekt nie może zawierać istotnych szczegółów (napisy, logotypy) w odległości 6 cm od krawędzi (pole bezpieczne) – jest to obszar zarezerwowany na zgrzew. Jeśli baner ma być wykończony kieszeniami to obszar zarezerwowany = szerokości kieszeni (na płasko) + 3 cm zgrzewu (rys. 2).

11. Papier

- 11.1. Wykończenie do formatu – spady 0,5 cm na stronę.

12. Folia

- 12.1. Wykończenie do formatu – spady 0,5 cm na stronę.
- 12.2. Wyklejenie na płytach do wymiaru do 100 x 100 cm – spady 1 cm na stronę.
- 12.3. Wyklejenie na płytach powyżej wymiaru 100 x 100 cm – spady 2 cm na stronę.

13. PCV

- 13.1. Wykończenie do formatu – spady 0,5 cm.

14. Rollup

- 14.1. Istotne elementy graficzne powinny znajdować się w odległości minimum 15 cm od dolnej widocznej krawędzi.
- 14.2. Dolny spad 10 cm, pozostałe krawędzie 0,5 cm.

15. Tekstylija (tkaniny)

- 15.1. Ze względu na to, że materiały tekstylne są podatne zarówno na rozciąganie (np. przy mocowaniu w ramach) jak i na kurczenie się pod wpływem wysokiej temperatury projektując grafikę na tkaninę należy uwzględnić odpowiedni obszar bezpieczny, w którym nie mogą się znajdować istotne szczegóły (napisy, logotypy itp.).
- 15.2. W Tabeli 4 znajdują się wymogi przygotowania plików do druku produktów tekstylnych.

Długość wydruku		Obszar bezpieczny (na stronę)
od	do	
0 m	5 m	6 cm
5 m	10 m	12 cm
10 m	20 m	25 cm
20 m	30 m	35 cm

Tabela 4: Obszar bezpieczny dla tkanin.

- 15.3. W przypadku wykończenia grafik tekstylnych taśmą silikonową należy podać zewnętrzny wymiar ramy.